

Nieuwsbrief AK-VSZ - 5 juni 2008

Solidariteit: alles maar dat niet

Onze samenleving hangt aaneen en wordt tegelijkertijd gescheiden door duizenden vormen van solidariteit op allerlei gebied.

Het is bekend dat er solidariteit bestaat tussen de werkenden en de werklozen, tussen de gezonden en de zieken, tussen de jongeren en de ouderen, tussen de personen met een hoog inkomen en deze met een laag inkomen of geen inkomen, tussen de personen zonder kinderen en deze met kinderen.

Voor veel van deze vormen van solidariteit zijn de financiële regelingen voor bijdragen en uitkeringen verschillend naargelang het gaat om arbeiders, bedienden, zelfstandigen, ambtenaren. Of naargelang het gaat om zeevarenden, mijnwerkers, bepaalde overheidsinstellingen (de NMBS, de Post, enz.) of de overzeese sociale zekerheid.

De solidariteit speelt zich ook af binnen geografische gebieden. De inwoners van een gemeente zijn voor de gemeentelijke financiën solidair tot aan de grens van hun gemeente. *Geen meter verder.* Hetzelfde voor de inwoners van een provincie, het Gewest, de Gemeenschap, het land, de Europese Unie, de Navo, de wereld. Iedereen vindt dit normaal.

Zoals iedereen het normaal vindt dat het onderwijs een verantwoordelijkheid is van de Gemeenschappen. Dit heeft het land niet doen uiteenvallen en heeft ook niet belet dat de Vlaamse leerlingen aan de top staan in de wereld.

Daarom is het des te verbazender dat voorstellen om de solidariteit op Gemeenschaps- en Gewestelijk vlak te verhogen niet bespreekbaar zijn. Taboe. Alles maar dat niet. Dit zou het einde zijn van de solidariteit of het einde van België. Of beide.

Het geld waar de Vlamingen voor gewerkt hebben besteden aan sociale voorzieningen voor de Vlamingen, wat is hier verkeerd aan? Volgens welke heilige wet of verklaring van de rechten van de mens moeten de grenzen van de solidariteit in de sociale zekerheid reiken tot aan en stoppen aan de Belgische grens? *Geen meter verder. Geen meter dichter.*

Dat de Franstaligen de bestaande toestand willen behouden begrijpen we zeer goed. Maar dat sommige Vlaamse Partijen en organisaties dit niet willen veranderen is niet alleen verbazend. Het is ook verdacht. Welke belangen dienen zij?